

The Holy See

APOSTOLSKO PUTOVANJE U INDONEZIJU, PAPUU NOVU GVINEJU,

ISTOČNI TIMOR I SINGAPUR

2.-13. rujna 2024

HOMILIJA SVETOG OCA

Sveta misa

Port Moresby, stadion Sir John Guise,

8. rujna 2024.

[Multimedia]

Prva riječ koju nam Gospodin danas upućuje je: „Budite jaki, ne bojte se!“ (Iz 35, 4). Prorok Izaija to govori svima koji lutaju u srcu. Na taj način on hrabri svoj narod i poziva ga da, i usred teškoća i patnje, uzdigne svoj pogled prema gore, prema horizontu nade i budućnosti: Bog dolazi spasiti nas, On će doći i, u onaj dan, „sljepačke će oči progledati, uši će se gluhih otvoriti“ (Iz 35,5).

To proroštvo se ispunilo u Isusu. U izvješću svetog Marka ističu se prije svega dvije stvari: *udaljenost gluhog mucavca i Isusova blizina.*

Udaljenost gluhog mucavca. Taj se čovjek nalazi u geografskom području koje bismo, današnjim rječnikom, nazvali „predgrađe“. Teritorij Dekapolisa nalazi se s druge strane Jordana, daleko od vjerskog središta Jeruzalema. No, taj je gluhonijemi čovjek proživljavao i drugu vrstu udaljenosti; daleko je od Boga i daleko od ljudi zato što je uskraćen za mogućnost komuniciranja: gluhi je pa ne može čuti druge, nijem je pa ne može razgovarati s drugima. Taj je čovjek odsječen od svijeta, izoliran je, zarobljenik je svoje gluhoće i nijemosti i stoga se ne može otvoriti drugima za komunikaciju.

To stanje gluhonijemosti možemo, dakle, čitati i u drugom smislu, jer nam se može dogoditi da

budemo odijeljeni od zajedništva i prijateljstva s Bogom i našom braćom kad je, više no uši i jezik, srce blokirano. Postoji unutarnja gluhoća i nijemost srca koji su povezani sa svim onim što nas zatvara u nas same, što nas zatvara za Boga i zatvara nas za druge: egoizam, ravnodušnost, strah od preuzimanja rizika i uložiti svega sebe, ogorčenost, mržnja, i tako redom. Sve nas to udaljava: od Boga, od naše braće, a i od nas samih i od radosti življenja.

Na tu udaljenost, braćo i sestre, Bog odgovara nečim sasvim suprotnim: *Isusovom blizinom*. Bog nam u svome Sinu želi pokazati prije svega ovo: da je On Bog koji je bliz, Bog koji je suosjećajan, koji se brine za naše živote, koji nadilazi sve udaljenosti. A u evanđeoskom odlomku, naime, vidimo Isusa kako odlazi na ta periferna područja, napuštajući Judeju, kako bi se susreo s poganima (usp. *Mk 7, 31*).

Svojom blizinom Isus ozdravlja, ozdravlja nijemost i gluhoću tog čovjeka: kad, naime, osjećamo da smo se udaljili ili se odlučimo držati na distanci – na distanci od Boga, od braće, od onih koji su drugačiji od nas – tada se zatvaramo u sebe same i na kraju se vrtimo oko svoga „ja“, gluhi na Božju riječ i na vapaj bližnjega i, stoga, nesposobni razgovarati s Bogom i s drugima.

A vi, braćo i sestre, koji živite u ovoj tako dalekoj zemlji, možda imate osjećaj i predodžbu da ste odvojeni, odvojeni od Gospodina, odvojeni od ljudi, ali tomu nije tako, ne: vi ste ujedinjeni, ujedinjeni u Duhu Svetom, ujedinjeni u Gospodinu! A Gospodin svakom pojedinom od vas govori: „Otvori se!“ To je najvažnije: *otvoriti se Bogu, otvoriti se braći, otvoriti se evanđelju* i učiniti ga kompasom našega života.

I vama danas Gospodin govori: „Hrabro, ne boj se, papuanski narode! Otvori se! Otvori se radosti evanđelja, otvori se susretu s Bogom, otvori se ljubavi braće“. Neka nitko od nas ne ostane gluhi i nijem na taj poziv. I neka vas na tom putu prati blaženi Giovanni Mazzucconi: usred mnogih nevolja i neprijateljstava on je donosio Krista među vas, da nitko ne ostane gluhi na radosnu Poruku spasenja i da se svakome može razriješiti jezik da pjeva o Božjoj ljubavi. Neka danas bude tako i za vas!